

STRAFPELOVRÅDET*Den 16. marts 1982***Bilag****Udtalelse om straffene for berigelsesforbrydelser m.v.**

1. Justitsministeriet har den 5. marts 1982 anmodet straffelovrådet om en udtalelse om et i ministeriet udarbejdet lovudkast om ændringer i straffeloven. Justitsministeriet har henstillet, at denne udtalelse så vidt muligt afgives senest den 16. marts.

Straffelovrådet har behandlet lovudkastet i 3 møder.

Ved afgivelsen af denne udtalelse har straffelovrådet haft følgende sammensætning: Professor, dr.jur. Knud Waaben (formand), advokat Jørgen Bang, retspræsident Kurt Haulrig, fængselsinspektør, lic.jur. Ole Ingstrup, rigsadvokat Per Lindegaard og kst. afdelingschef i justitsministeriet Michael Lunn, der tillige varetager ledelsen af rådets sekretariat.

Hvervet som sekretær for rådet er varetaget af fuldmægtig i justitsministeriet Michael Elmer.

Rigsadvokat Lindegaard har afgivet en særudtalelse. Denne udtalelse indeholder en række afvigelser i forhold til de synspunkter, der er anført neden for, navnlig i afsnit 5-7. Når der i disse afsnit tales om straffelovrådets synspunkter, skal det derfor forstås med de modifikationer, der for Lindegaards vedkommende følger af særudtalelsen.

2. Lovudkastet tilsigter at bevirke en reduktion af den samlede mængde af frihedsstraf – navnlig fængselsstraf – der kommer til fuldbyrdelse i kriminalforsorgens anstalter. En sådan reduktion søges navnlig opnået på to måder.

For det første foreslås der en nedsættelse af nogle af de strafmaksima, som gælder for de fleste berigelsesforbrydelser. Den vigtigste ændring går ud på, at det maksimum på 2 år og 6 måneder, som nu gælder for tyveri, underslæb, bedrageri, mandatsvig, afpresning, skyldnersvig og hæleri i tilfælde af gentagen kriminalitet, nedsættes til 1 år og 6 måneder,

dvs. til samme maksimum som nu og efter udkastet gælder for de samme forbrydelser begået første gang. Desuden foreslås det, at den skærpede strafferamme for grovere tyveriforhold i § 286, stk. 1, på 6 års fængsel nedsættes til fængsel indtil 4 år. Disse ændringer vil i sig selv kun på bindende måde medføre strafreduktioner i de tilfælde, hvor der nu idømmes straffe på mere end 1 år og 6 måneder, henholdsvis 4 år. For at opnå en mere generel strafreduktion er forslaget om denne lovændring imidlertid ledsaget af en tilkendegivelse om, at der tilsigtes en sænkning af strafudmålingerne for de nævnte forbrydelser med gennemgående en trediedel i forhold til de straffe, som idømmes i dag.

For det andet foreslås anvendelsen af prøveløsladelse fra fængselsstraf udvidet ved en nedsættelse af den nugældende minimumsgrænse for prøveløsladelse fra 4 til 2 måneders afsonet fængselsstraf. Medens ordinær prøveløsladelse efter afsoning af to trediedele af straffetiden (straffelovens § 38, stk. 1) i dag er begrænset til idømte straffe på mindst 5 måneder, vil der efter den foreslåede bestemmelse også kunne ske prøveløsladelse med hensyn til nogle kortere fængselsstraffe, navnlig straffe der lyder på 3 eller 4 måneders fængsel. Tilsvarende vil adgangen til ekstraordinær prøveløsladelse efter den halve straffetid (§ 38, stk. 2) blive udvidet til tilfælde, hvor halvtid indtræder efter 2-3 måneders straffuldbyrdelse.

3. Som det er fremhævet i bemærkningerne til lovudkastet, arbejder straffelovrådet for tiden med et kommissorium, der omfatter begge de nævnte spørgsmål, men også rækker noget videre. Rådet skal med udgangspunkt navnlig i den af en arbejdsgruppe afgivne betænkning »Alternativer til frihedsstraf – et debatoplæg« (1977) tage stilling til en række spørgsmål om udformningen af det